

Un compromís ètic inajornable

**La llei de la Memòria
Democràtica**

PROMOTORS DEL MANIFEST....

Pere Portabella, Cineasta. Barcelona.

Rosa Regás, Escriptora. Madrid

José A. Martín Pallín, Magistral emèrit del Tribunal Suprem. Madrid.

Borja de Riquer, Catedràtic de Història de la UAB .Barcelona

Carlos Jiménez Villarejo, Jurista. Barcelona.

Almudena Grandes, Escriptora. Madrid

Mercedes García Aran, Catedràtica Dret Penal de la UAB. Barcelona.

Luis García Montero, Poeta. Madrid

Mirta Nuñez Díaz-Balart, Professora de Història de la UCM .Madrid.

Ángel González, Poeta. Madrid

Francisco Espinosa Maestre, Historiador, Sevilla.

José Manuel Caballero Bonald, Escriptor. Jerez de la Frontera

Árcángel Bedmar Gonzalez, Historiador. Lucena (Córdoba)

Jordi Borja, Urbanista. Barcelona

LLuis Bielsa, Amical de Catalunya d'antics guerrillers espanyols a França

Enric Pubill, Associació catalana d'expressos polítics.

Asociación de Amigos de las Brigadas Internacionales de Catalunya.
Barcelona.

Ángel Rozas, *Presidente de la Fundación Cipriano García*

Manuel Miralles Sangro, **Luis Otero Fernández** y **Fernando Reinlein García**, Foro Milícia i Democràcia (FMD). Madrid

Asociación de la Memoria Social y Democrática (AMESDE). Madrid.

José María Castillo Sánchez, **Máximo García Ruiz**, **Julio Lois Fernández** y **Juan José Tamayo-Acosta**, Junta Directiva de la Asociación de Teólogos y Teólogas Juan XXIII. Madrid

Manuel Perona Medina, president de l'Associació per a la recuperació de la memòria històrica de Catalunya

José Antonio Moreno, President del Foro por la Memoria. Madrid

Pedro Peinado, La Gavilla Verde.

Comisión Permanente de la Iglesia Evangélica Española

Esglesia Evangélica de Catalunya, Barcelona.

Carme Molinero, Catedràtica de Història de la UAB. Barcelona

Gervasio Puerta, President de la Asociación de expresos y represaliados políticos antifranquistas de Madrid.

Conxita Mir, Catedràtica de Història. Universitat de Lleida

Gemma Calvet Barot, Advocada

Antonio Doñate Martín, Magistrat jubilat

Nuria Vives Ferrer. Professora de Filosofia. Barcelona

Pere Ysàs, Catedràtic de Història de la UAB. Barcelona

Han transcorregut gairebé cinc anys des que el Congrés dels Diputats va condemnar el cop militar que, l'any 1936, va determinar la guerra civil i la posterior implantació de la Dictadura.

Han passat tres anys des que el Govern central va decidir estudiar "la situació dels que, com a conseqüència del seu compromís democràtic, van patir actuacions repressives durant la guerra civil i el franquisme i fins la restauració de les llibertats democràtiques".

Ha transcorregut un altre any des que el Govern central va presentar el Projecte de Llei del que ja no s'anomena, com s'havia fet, "per a la recuperació de la memòria històrica".

El Projecte, manifestament insuficient, continua sense tramitar-se quan està a punt d'esgotar-se la legislatura.

El nostre Estat social i democràtic de Dret, la societat democràtica, les associacions cíviques i, sobre tot, les víctimes "que van patir la repressió de la dictadura franquista" ja no poden esperar més.

El Govern i els Grups parlamentaris han de saber que si durant els propers mesos el Projecte, abastament reformat, no s'aprova, no hauran volgut, com diu el Preàmbul, "tancar les ferides encara obertes entre els espanyols".

L'aprovació de la Llei és la condició per superar definitivament situacions discriminatòries que encara pateixen el que "havent-se esforçat per aconseguir un règim democràtic" van ser injustament perseguits i sancionats, fins i tot, fins a perdre la vida.

El Govern i les forces polítiques saben que no seran reparats i rehabilitats fins que no s'adoptin les "mesures legals" anunciades l'any 2004. Fins aleshores, no podran ser considerats ciutadans de ple dret.

Per tot això, reclamen del Govern i de tots els Grups parlamentaris la tramitació i aprovació de la Llei sempre que s'ajusti a les següents exigències mínimes:

1. Coincidint amb els acords adoptats pel Consell d'Europa i la posició majoritària del Parlament Europeu, la condemna formal de la dictadura franquista, com a règim imposat per la força de les armes contra la voluntat popular, caracteritzat per la sistemàtica i generalitzada violació dels drets humans.

2. Declarar pública i solemnement que tot l'aparell repressiu del franquisme –Consells de Guerra i Tribunals especials- i la seva actuació, per motius ideològics o polítics, va estar viciada de soca-rel per la seva il·legitimitat d'origen i per la manca de totes les garanties i drets propis d'un judici just, il·legitimitat i il·legalitat extensible a totes les seves resolucions i sentències.
3. La declaració anterior, sens perjudici de les accions judicials individuals, ha de fonamentar que el Ministeri de Justícia i el Fiscal General de l'Estat, d'acord amb l'ordenament vigent, impulsin i plantegin davant el Tribunal Suprem els recursos pertinents per obtenir la declaració de nul·litat de ple dret de les esmentades sentències.
4. Que el Govern i les Administracions Públiques assumeixin activament com a polítiques públiques la preservació de la Memòria Democràtica, especialment la localització dels represaliats desapareguts, la conservació, ordenació i accessibilitat dels arxius històrics i la desaparició de la simbologia franquista de les vies i edificis públics.

Ja no hi pot haver més dilacions. Només el compliment d'aquestes mínimes exigències serà el signa que el Govern i els partits amb representació parlamentària tenen una autèntica voluntat de respondre als compromisos contrets i reparar el deute històric de la democràcia amb els que amb més esforç i amb més sacrifici van contribuir a restaurar-la.